

च शतं चेत्युपक्रम्य 'अर्बुदं चन्यर्बुदञ्च इति यजु० १७, २।
 ४ पर्वतभेदे ५ असुरभेदे च पु० । 'महानं चिदर्बुदं
 निकामी पदा' ऋ० १, ५, १, ४, ईकाद्रवेये सर्पभेदे पु० पञ्च-
 मेऽहनीत्युपऽक्रम्य 'अर्बुदः काद्रवेयो राजेत्याह तस्य
 सर्पाविशः' इति शत० ब्रा० । अर्बुदं ददाति दा-क वेदे
 मस्य रः । ७ भेदे 'न्यर्बुदं वाटधानो अगुः ऋ० २, ११,
 २०, 'अर्बुदं ददातीत्यर्बुदो भेषः' भा० अर्बुदाकारत्वात्
 गर्भस्य दसांसिपण्डभेदे 'यदि पिण्डः पुमान्, स्त्री
 चेत्पेशी, नपुंसकेऽर्बुदमिति' सुश्रु० द्वितीयमासिकगर्भमात्रे
 न० 'प्रथमे मासि संक्लेदभूतो धातुविमूर्च्छितः । मास्यर्बुदं
 द्वितीये तु तृतीयेऽङ्गेन्द्रियैर्युतः' या० स्मृ० 'द्वितीये तु
 मासि अर्बुदमीषत्कठिनं सांसिपण्डमयं भवति' मिता० ।
 अर्बुदि पु० अर्बुदमिवाचरति अर्बुद+क्तिप् इत् । सर्वव्यापके
 ईशाने । 'अर्बुदिनाम योदेवईशानस्य न्यर्बुदिः । याभ्या-
 मन्तरिक्षमावृतमित्यं च पृथिवी मही' अथ० ११, ६, ४ ।
 अर्भ पु० ऋ-भ १ बालके । २ अत्ये च । 'नाभादीषते न महो-
 विभाती । ऋ० १, १२४, ६, 'अर्भात् अत्यात्' भा० ।
 'इन्द्रमर्भे हवामहे' ऋ० १, ७, ५ । अर्भे खल्येऽपि धने
 निमित्तभूते' भा० । 'यूयं महेन एनसोयूयमर्भात्'
 ऋ० ८, ४७, ८, 'अर्भात् अत्यात् एनसः' भा० ।
 अर्भक पु० अर्भएव स्वार्थे कन् । १ बालके, 'महद्गो नमो
 अर्भकेभ्यो नमोयुवभ्यः' ऋ० १, २७, १२ । 'वृद्धमप्युचितनिद्र
 मर्भकम्' भाषः 'अर्भकोन कुमारकोऽधितिष्ठन्नवं
 रथम्' ऋ० ८, ६६, १५ । २ मूर्खे च ३ लघे, ४ अत्ये,
 'नमो 'नमोमहद्गोऽर्भकेभ्यो नमोवः' यजु० १६, २६ ।
 त्रि० 'अर्भकौक्स्वात्तद्गपदेशाच्च' शा० सू० । अर्भकमल्पम्
 भा० 'यथा सर्वगतमपि सद्व्योम सूचीपाशाद्यपेक्षयाऽर्भ-
 कौकः एवं ब्रह्मणोऽपि अर्भकौकस्त्वम्' भा० ५ सट्शे च त्रि०
 अर्भग त्रि० अर्भमत्वं गायति गै-शब्दे च । बालके । 'यावर्भ-
 गाय विमदाय' ऋ० १, ११६, १ ।
 अर्भ न० ऋ-सन् । चिरन्तनप्रासनगरादौ 'अर्भे चावर्षं द्व्यच्
 त्व्यच्' पा० गुणार्भं कुक्कुटाभं अवर्षं किम् वृहदभं द्व्यच्
 त्व्यच् किम् कज्जलार्भम् असहद्ववमित्येव । महानवा-
 र्भम् । नेत्ररोगभेदे पु० न० । स च पञ्चविधः प्रस्तार्थम-
 शुक्लार्भरत्नार्भसांसांस्त्रायुर्भभेदात् । तल्लक्षणं नान्ता-
 र्भशब्दे वक्ष्यते सुश्रुते तु नान्ततया पठितम् । अर्थ्यते
 गम्यते कर्माणि मन् । ३ गन्तव्यदेशे । कुत्सिते कन् । अर्भकः
 अरणीये कुत्सितस्थाने ४ प्रशयानादौ 'वैलस्थानके अर्भके

महारण्यस्ये अर्भके' ऋ० १, १२३, २ । 'अर्भके
 प्रशयानादौ' भा० ।

अर्भेण पु० ऋ-बा० मन् । वैद्यकोक्ते द्रोणपरिभाषे ।

अर्भन् न० ऋ+मनिन् । नेत्ररोगभेदे 'प्रस्तारिगुल्लघतजाधि
 मांसस्त्रायुर्भसंज्ञाः खलु पञ्च रोगाः । सुप्रःशुक्तिका चाज्जुन
 पिष्टकौ च जालं सिराणां पिष्टकाश्च याः सुप्रः । रोगा बला
 सप्रथितेन सार्द्धमेकादशाक्षयोः खलु शुक्लभागे । प्रस्तारि
 यथितमिहार्भं शुक्लभागे विस्तीर्णं तदुत्थिरप्रभं
 सनीलम् । शुक्लाख्यं ऋड कथयन्ति शुक्लभागे सन्नेतं
 समसिह वृद्धं ते चिरेण । यन्मांसं प्रचयसुपैति शुक्लभागे
 पद्भामं तदपदिशन्ति लोहितार्भं । विस्तीर्णं ऋड वृहलं
 यदोत्प्रकारं श्यावं वा तदधिकमांसजार्भं विद्यात् ।
 शुक्ले यत् पिशितसुपैति ट्टिभेति, इति सुश्रु० ।
 अर्भ यज्जालवद्ग्रापि तदप्युन्मार्ज्यलम्बितम् । अर्भ
 चाल्पन्दधिनभङ्गीलं रक्तमथापि वा । केद्यमेव तदभ-
 स्थात् कृष्णमण्डलगच्च यत्' । अर्भं वन्मण्डलापेण वडि-
 शेनावलम्बिना । अर्भाणि पिष्टकां हन्यात्सिराजालानि
 तेन वै' इति च सुश्रु० ।

अर्थ्य त्रि० ऋ-यत् । १ स्वामिनि २ वैश्ये पुंस्त्री । स्त्रियां टाप् ।
 अर्थ्यां वैश्यजातिस्त्रियां स्वामिन्याच्च । पत्न्यान्तु ङीप् ।
 अर्थ्यां । वैश्यपत्न्याम् तत्र आनुक् ङीप् चार्थ्याणीत्वपि
 'अर्थ्यः स्वामिवैश्ययोः' पा० 'अर्थ्यत्वत्रियाभ्यां वा' वार्त्ति० ।
 अर्थ्याणी अर्थ्यां स्वामिनी वैश्या वा पुंयौगे तु ङीप् सि०
 कौ० । ३ श्रेष्ठे त्रि० । 'प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्थः
 ऋ० ७, १००, ५, 'सुभद्रमर्थभोजनं शिभिर्षि' ८, १, २४,
 अर्थ्यते पूज्यते वा० यत् । ४ पूजनीये । 'कृष्णाड-
 दस्यादर्या' ऋ० १, १२३, १ । 'अर्थ्यां अरणीया
 पूजनीया' भा० ।

अर्थ्य मन् पु० अर्थ्यं श्रेष्ठं मिमीते मा-कनिन् । १ सूत्र्ये,
 तद्देवताके २ उत्तरफल्गुनीनक्षत्रे, ३ अर्कड्ये, ४ पिष्टृणां
 राजनि 'पिष्टृणामर्थ्यमा चास्मि' गीता । द्वादशा-
 दित्यमध्ये ५ आदित्यभेदे च । 'धातार्थ्यमा च मितस्य
 वरुणोऽशुभगस्तथा । इन्द्रोविवस्वान् पूषा च पर्जन्यो-
 दशमः सृष्टः । ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजवन्द्योज
 धन्यजः इति विष्णु ष० पु० एत एव कश्यपाददित्यां
 जाताः । भारते तु 'अदित्यां द्वादशादित्याः सम्भूता
 भुवनेश्वराः । ये राजन्नामतस्तांस्ते कीर्त्तयिष्यामि
 भारत । धाता मितोऽर्थ्यमा शक्रः वरुणस्त्वशुरेव च ।